

[Tinning]

at der er en eller anden ankemulighed, netop fordi vi bevæger os i området, der hedder meget forskelligartede og i en vis forstand alternative anbringelsesformer. Jeg kan da godt forestille mig nogle alternativer, som vil løbe ind i problemer i forskellige kommuner og forskellige amter.

Til allersidst mener jeg også, vi bør diskutere, hvad der ligger i, at amtet skal vurdere, om der nu er folk nok til det antal unge, der skal være der, og sådan noget. Jeg mener, der bør fastsættes minimumskrav og indgås driftsoverenskomster, som selvfølgelig skal være bløde, så der er mulighed for forskellige anbringelsesformer. Det er for tyndt bare at sende amtet ud og kigge på det, synes jeg.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige, at det da er beklageligt, at børn såvel som unge til tider bør anbringes uden for hjemmet. Jeg synes nok, at vi savner en reel og relevant undersøgelse af, hvorfor så mange efterhånden skal anbringes uden for hjemmet.

I øjeblikket må vi notere, at det er en nødvendighed, og da må vi sige, at vi finder ministerens forslag særdeles relevant og særdeles rimeligt med den ensartede finansiering af alle former for børns og unges ophold uden for hjemmet, for derved fjerner vi det økonomiske incitament ved forskellige anbringelsesformer. Vi tror, at man alene derved tager hensyn til barnets tarv.

Lad mig sige, at vi stadig er af den opfattelse, at familiepleje faktisk er at foretrække, men vi erkender, at de enkelte sociale udvalg selv må kunne afgøre, hvilken anbringelse de finder bedst. Vi tror som sagt, at når man har fjernet det økonomiske incitament, så vil det alene være hensynet til barnets eller den unges bedste, der afgør anbringelsesformen.

Vi har fået en henvendelse fra De Danske Plejehjemsforeninger – ja, vi har fået så mange henvendelser, men der er en ting, der har bragt mig i tvivl om det rigtige i det, der foreslås med forslaget, nemlig cirkulære nr. 250. De Danske Plejehjemsforeninger skriver, at det fungerer efter deres opfattelse tilfredsstillende for den altovervejende del af alle plejeforhold. Jeg må sige, at denne henvendelse gør mig en smule usikker med hensyn til det betimelige i at opgive den centrale

lønstyring eller -anvisning. Jeg ved ikke, om ministeren her og nu kan fjerne denne usikkerhed hos mig, for jeg kan se, at der kan blive en værre batalje med kommunerne, når de får retten til at fastsætte, hvad der skal ydes, i stedet for, at der er bestemte normer. Men det er muligt, at jeg gør mig bekymringer, som jeg slet ikke skal gøre mig, så hvis ministeren allerede nu vil fjerne disse bekymringer, ville jeg være ministeren taknemlig.

I øvrigt skal jeg sige, at vi selvfølgelig anbefaler forslaget.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Først tak for en, synes jeg jeg har lov til at sige, meget positiv modtagelse af forslaget, hvor der kom mange spændende bidrag fra de enkelte ordførere.

Det er gået igennem de forskellige indlæg som en rød tråd, at alle erkender, at vi virkelig har et problem på dette område, når det drejer sig om foranstaltninger for børn, som anbringes uden for eget hjem. Det er blevet betegnet af hr. Qvist Jørgensen som en kæmpemæssig opgave at løse, men nu skal vi også passe på, at vi ikke gør den større, end den egentlig er. Det, der for mig er det afgørende, er, at vi får løst de problemer, som jeg forstår alle er enige om eksisterer.

Når der bliver talt meget om materiale fra kommunale organisationer og konferencer, der har været afholdt om dette emne, materiale, som man gerne vil have, så vil jeg sige, at socialudvalget naturligvis vil få alle de oplysninger, det ønsker om dette.

Jeg vil godt gøre gældende ved denne lejlighed, at når man konstaterer et problem på et område, som tilfældet er her, så er det normale, at man nedsætter et udvalg. Så går der måske et par år, inden der kommer en betænkning, og så har man den som grundlag for diskussionen.

Jeg har følt, at dette problem var så påtrængende at få løst, at vi måtte springe denne procedure over og indkalde til en konference, som vi afholdt den 31. oktober sidste år. Når jeg valgte den metode, var det for det første for at få en hurtig afklaring af problemerne, og for det andet, fordi jeg mente, at det var der et godt grundlag for, fordi alle problemstillingerne i virkeligheden er kendte af dem, der arbejder med disse ting. Det, der er spørgsmålet, er: hvordan får man proble-